

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

65. An si in ipso conflictu duelli sit aliquis vulneratus, & in eodem die, vel alio postea moriatur, privari debeat Ecclesiastica sepultura tanquam mortuus excommunicationem Duelli? Ex p. tr. 16. & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

homachum, nec eundem invisum esse Ecclesie, Deo, & hominibus constitit, vilo superioris decreto, cu jus exemplar, e templi valvis, aut fori publici columnis, pendens, populo notum fuerit, ergo quæ per preces, aut sepulturam, intercedit cum eo communicatio, excommunicationi ac censura non coheret.

3. Adde amplius, nullibi ne quidem iis in locis, vbi sunt Pontificum promulgata diplomata, videri verum in conflictu singulari mortuum mandare terræ, antequam id iudicis mandata veretur, quia ut est in q. proxime præced. dictum, poenæ quæ jure acquisito hominem exuunt, incurrunt non solent ante sententiam iudicis, declaratoriam criminis ob quod subiti debent Sanchez, tom. 1. in Decal. lib. 2. c. 39. & 7. de matr. disp. 13. Filiuc. rr. 2. c. 9. n. 178. at fidelibus, hoc ipso quod eos Christus Dominus per baptismum in familiam accepit suam, jus ad sepulturam Ecclesiasticam competit, quo privari sine culpa aliqua sua, non patitur æquitas, dum ergo è tribunali iudex non loquitur æquitas, dum ab occiso poenæ non repetit, in tumultum illum majorem inferri, conscientie salvo incolumique jure nihil vetat. Et tandem quibuscum dum viverent agere catholico licuit, licet & cum mortuis, sed cum tolerato ab Ecclesia congrui licet. Ergo.

4. Sed doctrinam Bauny ita absolute prolatam aliqui non admittunt, nempe esse necessariam sententiam iudicis declaratoriam, ne mortuus in Ecclesia sepeliatur; & ideo asserunt cum Peregrino, tract. de Duella, q. 7. n. 3. Quod si notorium esset, mortuum in conflictu deliquisse contra præsentem Constitutionem Clem. VIII. nullo pacto deberet sepeliri in loco sacro: quia jam incidit ipso facto in poenam: nec exigitur actus iudicis ut executioni mandetur: & sic est usus Ecclesie.

5. Si verò non esset notorium deliquisse, dato quod per sufficientes testes probari posset, & dato quod factum esset publicum, non debet Parochus publice denegare mortuo Ecclesiasticam sepulturam, cum non sit notorium deliquisse contra præsentem extravagantem nec decessisse in notorio peccato mortali.

6. Nec debet sepelire eum, sed rem totam deferre ad superiorem Ecclesiasticum, nempe Episcopum, vel ejus Vicarium, qui summariè capta informatione sententiam ferat.

7. Verum sententiam Bauny videtur docere Castrus Palus, tom. 1. rr. 6. disp. 5. punct. 7. vbi postquam, n. 17. enumerasset poenæ inflictas morientibus in Duello, & inter illas privationem Ecclesiasticæ sepulturæ; tandem ex Sanchez, num. 21. sic ait: Adverte reliquas poenæ præter excommunicationem, suspensionem, & interdictum relatas in supradicto decreto Trident. & Bullis Pontificum indigere sententia iudicis saltem declaratoria criminis, ut incurrantur. Quod de infamia, proscriptio bonorum, amissioneque loci, in quo duellum committitur, est certum, cum privent jure acquisito. Et idem est ob eandem rationem de inhabilitate ad beneficia obtenta. At de inhabilitate ad beneficia, & officia obtinenda probabile reputat cum Mol. & Navarr. similiter indigere sententia iudicis, quia non est usu receptum abique illa incurrunt.

8. Notandum est tamen hic obiter Trullenchum, in Decal. tom. 2. lib. 5. c. 2. dub. 13. n. 22. me citato aliquos casus enumerare in quibus in materia Duelli excommunicatio non incurritur, itaque sic asserit. Addit Diana se consultum respondisse, non incidisse in excommunicationem, quandam qui offensus à N. illum provocavit ad Duellum certo loco, & tempore, &c. non tamen habebat animum pugnandi, & certo sciebat pugnam non esse sequuturam, quia amici erant illam impedituri, sed hoc tantum faciebat, ad satisfaciendum honori læso, asseritque ita docere Fil-

liucium, tom. 1. rr. 15. c. 5. n. 115. in casu strictiori, nempe etiam si venirent in locum designatum, sed amici utriusque istos conventos recipere in secundum modo prius duellantes, de hoc securi essent, & animum pugnandi non haberent. Idem Diana part. 2. rr. 6. miscel. resol. 1. cum Naldo asserit non incurrere in excommunicationem, provocantem aliquem, non animo pugnandi, sed honorem defendendi; nec qui ad inimicum accedit arguendo illum mendacij, si sustinere voluerit, quod sibi relatum fuit, etiam si hoc dicendo, manum ensi apponat. Item qui ex occulto spectat duellum; nec qui accessit ad locum animo aspiciendi, si duellum non fuit sequutum, nec qui legit scripta, aut habet ratum duellum suo nomine factum, nec qui consulit duellum, si fecit quod potuit, ad revocandum consilium etiam si non revocaverit. Nec qui narrat aliquod factum prævidens aliquos inde arrepturos occasionem provocandi se ad duellum. Nec famulus literas scribens, vel deferens, si alias ei immineret periculum mortis, vel alterius gravis nocu- mentum. Quæ omnia probabiliter admitti possunt præter ultimum, quia videtur intrinsecè malum. Huicq; Trullench; non desinam tamen adnotare hunc ultimum casum à Trullench reprobatur approbare Celestinum, in Campen. Theol. Moral. rr. 3. c. 10. in fine, vbi tenet famulos tantum scribentes chartas provocantes ad duellum, & non deferentes eas, non incurrere excommunicationem, si id faciunt gravi metu mortis, aut alterius notabilis detrimenti periculo percussis, qui verò prædictas chartas deferunt sponte, sunt inexcusabiles, ideoque innotantur excommunicatione.

Sup hoc in fine Resol. præterita, &c.

Quæ hic est sup. Res. 52. in principio.

Sup hoc ibi dem, §. Dico secundo. Sup. omni- bus casibus seq. in hoc §. supra in Res. 52. in §. per hunc ordinem vi- dendis in 3. Dico quarto. Dico quinto. Dico sexto. Dico septi- mo. Dico decimo, & §. ult. & in aliis eorum annotatione- num.

RESOL. LXV.

An, si in ipso conflictu duelli sit aliquis vulneratus, & in eodem die, vel alio postea moriatur, privari debeat Ecclesiastica sepultura tanquam mortuus in excommunicatione duelli? Ex part. 2. tract. 16. & Misc. 2. Resol. 52. alijs 54.

§. 1. **A**ffirmativam sententiam docet noster P. Peregrinus, in suo tr. de duello q. 7. n. 4. quia in eodem conflictu dicitur mori, qui ex vulnere habito in conflictu moritur, sicut Ecclesia dicitur sanguine polluta, si quis in Ecclesia est vulneratus; licet sanguinem non effundat in Ecclesia, sed extra illam.

2. At huic doctrinæ non assentior, & discedo ab opinione viri doctissimi, & amicissimi, qui poenam Concilij Tridentini, ultra rigorem literæ extendit. Et ita nostram sententiam docet Sancius, in selectis, disp. 36. n. 9. qui respondet ad argumentum Peregrini. Cum igitur verificetur satis literæ proprietates, appositæ in Concilio, negando sepulturam decedenti in ipso loco duelli, non oportet huiusmodi poenam extendere, ut inflictam quoque illis, qui ex vulnere in duello illato decedunt, licet vivi discesserint à loco conflictus.

Sup hoc in Res. seq. in fine §. Verum, & inf. in Res. 67. & 68. & in tom. 8. tr. 8. Res. 5 §. ult.

RESOL. LXVI.

An, si quis in duello percussus lethaliter, decidat in terram, & signa contritionis ostendat, sed ex defectu Confessarii non fecit confessionem, & mortuus est, possit sepeliri in loco sacro, vel censendum est, quod moriatur excommunicatus, & in peccato publico?

Et quid si moriatur unum, aut alterum diem post duellum?

Et deducitur, quod si quis decedat ex facinoroso actu, si

D 4

tamen